

عنوان مقاله:

بررسی فقهی هتک حرمت اشخاص در مطبوعات*

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقه امامیه، دوره 93، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

طاهره سلیمی

احسان قباد

خلاصه مقاله:

فعالیت مطبوعاتی به عنوان بستری مناسب جهت تقویت آزادی بیان دارای محدودیت هایی بوده که مورد قبول همه نظامات حقوقی و از جمله نظام فقهی-حقوقی شیعه است. از جمله محدودیت های آزادی بیان در فقه شیعی، هتک حرمت آبروی افراد است که در قالب هایی نظیر هجو، هجر، وهن مقدسات، وهن اشخاص حقیقی یا حقوقی و غیبت ایشان، صورت می پذیرد. اختلاف در تعریف برخی از این عناوین و عدم وجود تعریف دقیق از برخی دیگر، زمینه ساز اختلاف فتاوا گردیده است. شیوه آمیزه ای -تلفیقی مقاله و بررسی تحلیلی - انتقادی اسناد نوشتاری به ما این امکان را می دهد که دریابیم علی رغم همه اختلافات، آنچه مسلم است این است که مطبوعات حق ندارند با تمسک به عناوینی همچون «بلاشکال بودن طنز نویسی»، «مصلحت»، «آزادی سوال و شبهه»، «عدم حرمت فاسق»، «عدم حرمت بدعت گذار» و ... اقدام به هتک اشخاص حقیقی و حقوقی نمایند.

کلمات کلیدی:

آزادی بیان، وهن، هجو، هجر، مقدسات، غیبت، احکام فقهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394808>

